अपक्षयः 1 Decline, decay, wane. -2 Dark fortnight; द्रव्यसूक्ष्मविपाकश्च धूमो रात्रिरपक्षयः Bhāg. 7. 15. 50.

अपक्षीण *p. p.* Declined, wasted, waned.

अपक्षीयमाणपक्षः Dark fortnight. रात्रेरपक्षीयमाणपक्षमपक्षीयमाणपक्षाद्यान्षण्मासान् (Bri. Ār. Up. 6. 2. 16).

अपक्षिप् 6 P. To throw away or down, take away, remove.

अपक्षेपः, -क्षेपणम् 1 Casting away or throwing down. -2 Throwing or putting down, one of the 5 kinds of कर्मन् in the Vaiśeṣika Phil., see कर्मन्.

अपगण्डः One who has attained his majority; see अपोगण्ड.

अपगम् 1 P. 1 To go away, depart; pass away, elapse (as time); K. 73; तन्मुखाच्छायापगता H. 3; संपदो नापगच्छन्ति Pt. 3. 8. -2 To fall off or down; go away, vanish, disappear.

अपग *a.* Going, turning away. Av. 1. 34. 5. **-गा** A river (wrongly for आपगा).

अपगत *p. v.* 1 Gone away, departed, passed away, gone off; being remote; oft. as first member of comp. in the sense of 'free from'; 'devoid of'; °अन्यव्यापारा: K. 43 having no other duties; °मत्सर 45; 47, 157, 164, 207, 211; °निमेषेण चक्षुषा 154 devoid of twinkling or winking; °मले मनसि 102. -2 Dead, deceased.

अपगमः, -मनम् 1 Going away or off, departure, separation; समागमाः सापगमाः H. 4. 65. -2 Falling off, going away, removal, disappearance; निमित्तमुद्दिश्य हि यः प्रकुप्यति ध्रुवं स तस्यापगमे प्रसीदति ॥ Pt. 1. 283; त्वत्संरोधापगमविशदैश्चन्द्रपादैः Me. 72; पुराणपत्रापगमादनन्तरम् R. 3. 7; lapse, passing away; कतिपयदिवसापगमे K. 66, 193. -3 Death, decease.

अपगतिः *f.* A bad fate (going to hell &c.); येन चापगतिर्भवेत् Pt. 2. 108.

अपगरः [अप-निन्दार्थे गॄ भावे अप्] 1 Censure, reviling (निन्दा); अभिगरापगरौ Katy. -2 One who reviles or says what is disagreeable, reviler.

अपगर्जित *a.* Thunderless (as a cloud).

अपगोपुर *a.* Deprived of its gateways (as a town).

अपगल्भ *a.* Ved. 1 Wanting in boldness, abortive. -2 Being on the side, lateral. -3 Separated from the oldest by one.

अपगुणः 1 A demerit, fault. -2 Devoid of all qualities (merits and demerits) निर्गुणः; सकलैर्वपुः सकलदोषसमुदितमिदं गुणैस्तव। व्यक्तमपगुण गुणत्रितयत्यजनप्रयाससुपयासि किं मुधा ॥ Śi. 15. 32.

अपगुर् 6 A. 1 To disapprove, reject. -2 To threaten, menace; revile, censure, reproach, rail at; इन्द्रो अपगूर्या जघान Rv. 5. 32. 6. -3 To deprive of.

अपगारम्, -गोरम् *ind.* Having raised or lifted up; अस्यपगोरम्-गारम् युध्यन्ते अपगुरो णमुलि P. VI. 1. 53. Sk. lifting their swords.

अपगुह् 1 U. (अपगूहति-ते) To hide, conceal.

अपगोहः Ved. A hiding place, disappearance, concealment; स विद्वाँ अपगोहं कनीनामाविर्भवन्नुदतिष्ठत् परावृक्। Rv. 2. 15. 7.

अपघनः [अपहन्यते संहत्य कर्म कृत्वा वियुज्यते, हन्-अप्-घनादेशः P. III. 3. 77]. A limb or member of the body, as a hand or foot (cf. अङ्ग प्रतीकोऽवयवोऽपघनोऽथ कलेवरम्।) (अपघनोऽङ्गम् III. 3. 81; अङ्गं शरीरावयवः स च न सर्वं किं तु पाणिः पादश्चेत्याहुः Sk. and Kāśikā); but it is also used in the sense of 'the body'; लौहोद्घनघनस्कन्धा ललितापघनां स्त्रियम् Bk. 7. 62 (where the commentators take अपघन to mean the body itself). -*a.* Free from the obstruction of clouds; cloudless.

अपघातः 1 Striking or cutting off, warding off, preventing; वात्सल्यात्सर्वभूतेभ्यो वाच्याः श्रोत्रसुखा गिरः। परितापोऽपघातश्च पारुष्यं चात्र गर्हितम् ॥ Mb. 12. 191. 14. -2 Killing. -3 A violent death, any evil accident proving fatal.

अपघातक *a.* Destroying. जिज्ञासा तदपघातके हेतौ Sāṅkhya. K. 1.

अपघातिन् *a.* Killing, murdering.

अपचः [पक्तुमशक्तः Sk.] 1 Unable to cook, or one who does not cook for himself. -2 A bad cook, a term of abuse (आक्रोशे); अपचो जाल्मः P. VI. 2. 157-8 Sk.

अपचर् 1 P. 1 To depart. -2 To go astray, transgress; offend, commit a fault, act wrongly; यो यस्तेषामपचरेत्तमाचक्षीत वै द्विजः Mb.; तदङ्गनास्वपाचरन्नरेन्द्रः Dk. 162 outraged; ते ह्येनमपचरन्तमपि न त्यजन्ति Kau. A. 1.

अपचरित *p. p.* Gone away, departed; deceased. **-तम्** A fault, wrong or wicked deed, misdeed; आहोस्वित्प्रसवो ममापचरितैर्विष्टम्भितो वीरुधाम् Ś. 5. 9.

अपचारः 1 Departure; death; सिंहघोषश्च कान्तकापचारं निर्भिद्य Dk. 72. -2 Want, absence. -3 A fault; offence, misdeed, improper conduct, crime; शिष्यो गुराविव कृतप्रथमापचारः Mv. 4. 20; न राजापचारमन्तरेण U. 2 (v. l. for °अपराधम्); राजन्प्रजासु ते कश्चिदपचारः प्रवर्तते R. 15. 47. -4 Injurious or hurtful conduct, injury, Ve. 4. 10. (v. l. अपहार ?). -5 A defect, flaw, failure, deficiency; नापचारमगमन् क्वचित्क्रियाः Śi. 14. 32; mistake, omission (to do a thing) (लोप); महाध्वरे विध्यपचारदोषः Ki. 16. 48. -6 Unwholesome or improper regimen (अपथ्य); कृतापचारोऽपि परैरनाविष्कृतविक्रियः। असाध्यः कुरुते कोपं प्राप्ते काले गदो यथा ॥ Śi. 2. 84 (where अ° also means hurt or injury).

अपचारिन् *a.* Offending, doing wrong; wicked, bad; भार्यापचारिणी Ms. 8. 317 a faithless wife.